

2012

Патріаршої Комісії Священної Формациї

В УТІЦІ

Духовних Покликань

Напрямні Плекання

**Directives for Vocational
Awareness in the
Ukrainian Greek-Catholic
Church**

Patriarchal Commission for Priestly Formation

2012

Office of the Bishop
Eparchy of New Westminster

15 July 2012

Beloved in Christ!

The Patriarchal Commission for Priestly Formation has prepared the present document, Directives for Vocational Awareness in the Ukrainian Greek-Catholic Church, so that we may all be more fully aware of our role in fostering priestly and religious vocations in our Church.

Every ordained priest and man or woman in religious consecrated life can recall someone, who nourished the seed of their vocation. It may have been a parent, a close relative, a parish priest or a good friend, someone who inspired them to embark on a path of discipleship and service in Christian love and an encouraging spirit.

In presenting this document, I ask you to pray for vocations to the priesthood and religious life in our Church, and to support those who are in vocation discernment and formation for ordained ministry. The Lord always provides for His Church, calling those he loves into His Holy service. I encourage you to have open eyes and an open heart, in order to recognize vocations in your family and in your community.

Канцелярія Єпископа
Нью-Вестміністерська Єпархія

15 Липня 2012

Дорогі в Христі!

Патріарша Комісія Священничого Виховання приготувала даний документ, Напрямні Плекання Духовних Покликань в УГКЦ, для нашого краю у свідомлення своєї ролі у плеканні покликань до священничого та богопосвяченого життя у нашій Церкві.

Кожен рукоположений священник та чоловік чи жінка, хто живе богопосвяченим життям, може пригадати когось, хто засіяв зерно їхнього покликання. Це могли бути батьки, близький родич, парохіальний священник чи добрий друг, хтось, хто надихнув їх до того, щоб стати на дорозі учнівства та служіння у християнській любові та в душі заохоти.

Представляючи цей документ, прошу вас про молитву за покликання до священничого та богопосвяченого життя у нашій Церкві та підтримку тих, хто покликаний розізнавати та виховувати кандидатів до священства.

Господь завжди дає про Свою Церкву, кличучи тих, кого Він любить до Його святого служіння. Закликаю вас відкривати свої очі та серця до розпізнавання покликань у вашій сім'ї та спільноті.

Висловлюю свою вдячність Блаженнішому Святославу та членам Синоду Єпископів УГКЦ за те, що доручили членам нашої Комісії взяти на себе це завдання. Висловлюю свою вдячність також членам нашої Комісії за їхні зусилля та працю над виданням цього документу.

Із задоволенням про свої молитовні накрощі побажання,

+Ken

Голова Патріаршої Комісії Священничого Виховання

I would like to express my gratitude to His Beatitude Sviatoslav and the members of the Synod of Bishops of the Ukrainian Greek Catholic Church for inspiring our Commission members to undertake this task. My heartfelt appreciation also must be expressed to the members of our Commission for their efforts and work in producing this document.

With assurance of my prayerful best wishes,

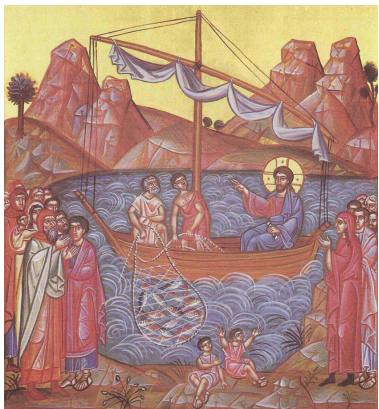

+Ken

Head of the Patriarchal Commission for Priestly Formation

Христос доручає своїй Церкві шукати, плекати, виховувати покликаних до священичого та

Introduction

As he passed by the Sea of Galilee, he saw Simon and his brother Andrew casting their nets into the sea; they were fishermen. Jesus said to them, “Come after me, and I will make you fishers of men.” Then they abandoned their nets and followed him. (Mk 1: 16-18)

Our Blessed Savior chose for himself a group of apostles; he looked for them, found them and called them. These were men who as they were going about their daily work, heard a voice calling them, listened to it, and took it to heart. Following this voice they became Christ’s Apostles. As in the time of the apostles, when this voice was first heard, today Christ continues to call his followers: “Come, follow me!” Christ did not address his call to everyone. Those to whom He spoke were responsible to respond to His word. This means that, just as the apostles were called, those who are now called to serve today must leave everything behind, in order to follow Christ, to become a son of God and heir to the kingdom of God.

Christ entrusts to his Church the task of promoting, finding and educating vocations to the priesthood and religious life. Every member of the Church, according to one’s state in life is also responsible for promoting vocations, so that there will never be a lack of workers in Christ’s vineyard.

The aim of our **Directives** is to inspire every member of the People of God: bishops, priests, religious, and Christian families – by means of prayer and action, to help those

Христос, щоб стати синами Божими і спадкоємцями до служіння потрібно буде залишити все, аби піти за слова. Це означає, що, подібно до апостолів, покликаним промовив, стануть відповідальними за сповнення цього скеровує своє покликання. Натомість ті, до кого Він послідовників: «Іди за мною». Не до всіх людей Христос так і сьогодні Христос продовжує кликати своїх. Так як в часи апостолів, коли цей голос залунав уперше, Христовими Апостолами.

Пішовши за ним голосом, звичайні рибалки стали який їх кликав, почули його і прийняли до своїх сердець, шоденними справами, на мить звернули увагу на голос, шукає їх, знаходять і кличє. Люди, що займались своїми Божественний Спаситель Сам вибирає собі апостолів,

свідом за ним. (Мр. 1. 16-18)

Проходивши ж повз море Галілейське, побачив він Симона й Андрія, його брата, як вони кидали мережу в море, були бо рибалки. Ісус їм сказав: “Ідіть за мною, я зроблю вас рибалками людей.” І вмиг, покинувши мережу, пішли

Першим представником Христа і Церкві у священному вихованні є єпископ, як настав Христової Церкви (див. Ді. 20, 28) і особа, відповідальна за помісну Церкву. Він є тим, хто автентично розпізнає внутрішній поклик Святого Духа.¹

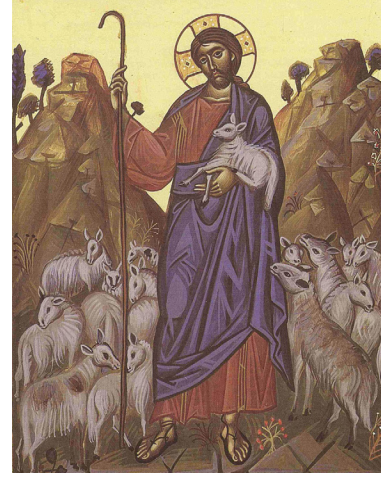

1. Роль єпархіального єпископа у формуванні покликань до священного і богопосвяченого життя

Наші **Напрями** мають на меті надихнути всіх членів Божого людю: єпископів, священників, богопосвячених осіб, християнські родини – молитвою і працею допомогти пізнати та здійснити Божє покликання. Робітників на ниві Христовій. згідно зі своїм служінням, до якого покликаний, є співвідповідальним за те, щоб ніколи не збракто

who are called to acknowledge their vocation, and respond to God's call.

1. Role of the eparchial bishop in regard to promoting Vocational Awareness

The first representative of Christ and the Church in priestly formation is the bishop as pastor of Christ's Church (see Acts: 20, 28) and the person responsible for the local Church. It is he who authentically discerns the internal voice of The Holy Spirit.¹

A vocation is a gift from God, which Christ gives to those chosen by Him. He not only calls them but also confirms them in their vocation. The mission of the church is to continually encourage every generation of Christ's disciples to follow Him, to be totally dedicated to work in Christ's Vineyard. Promoting vocations to the priesthood is one of the major responsibilities of the bishop's service in the Church.

To promote vocational awareness the Eparchial Bishop:

¹ See: Directives for the Preparation of Candidates to the Priesthood in the Ukrainian Greek-Catholic Church, Kyiv, 2009, 12.

- prays for vocations, and encourages the faithful to pray for vocations
- preaches about vocations and encourages preaching about vocations especially during his canonical visitation;
- always encourages priestly vocations, even though they may not be actually needed in his eparchy;
- prescribes one month of the year to be dedicated to vocation awareness, during which he sponsors a youth pilgrimage for this purpose;
- when possible he appoints chaplains to various youth organizations, schools, and universities;
- promotes vocational awareness through the mass media, and encourages various religious ministries in parishes;
- at least once a year, he organizes a meeting with the clergy of the eparchy to discuss the theme of religious vocations;
- encourages respect for the religious and clerical state;
- forms a Commission for Vocation Awareness and appoints an Eparchial Vocation Director, who is to head the Commission, to which belong representatives of the seminary, eparchial clergy, institutions of religious life and the laity.

Thus, the bishop continually seeks vocations and promotes vocation awareness through his own example, and through his episcopal ministry in the eparchy. Occasionally he must bear witness to the words of our Lord: “One sows and another reaps” (Jn. 4: 37), that is he may not immediately see the fruit of his prayers and efforts in regard to promoting vocations. It cannot be forgotten that Our Lord, Jesus Christ, never abandons his Church (Mt. 28: 20) and is concerned about vocations to the priesthood and religious life. Every vocation is first of all a gift from God, and not simply a

Покликання – це Божий дар, яким Христос одаровує вибраних Ним людей та утверджує їх у цьому покликанні. Місією Церкви є постійно заохочувати кожне покоління у членив Христових іти слідом за Ним, цілком посвятившись служінню в Христовому Бинограднику. Плікування про душпастирство покликана є одним з головних завдань єпископського служіння в Церкві.

Для плекання покликана, Єпархіяльний Єпископ:

- молиться за покликана та заохочує до молитви своєю Церквою;
- проповідує і заохочує проповідувати про духовні покликана, особливо під час канонічних візитацій;
- завжди сприяє священичим покликаним незалежно від актуальних потреб єпархії;
- визначає один місяць у році, присвячений духовним покликаним, під час якого іншею проведенням молодіжної прощі;
- по можливості призначає відповідних капеланів до молодіжних організацій, шкіл та університетів;
- дає про покликана через засоби масової інформації, заохочуючи до духовного служіння в Церкві;
- принаймні раз на рік один із зустрічей з духовенством єпархії присвячує темі духовних покликана;
- плекає повагу до духовного стану;
- створює комісію для духовних покликана та призначає Єпархіяльного Промотора покликана, який повинен очолювати цю комісію, до складу якої входять представники семінарії, єпархіяльного духовенства,

«Андрій, брат Симона Петра, був одним із двох, що, почувши Івана, пішли за ним. Зустріє він спершу брата свого Симона і казав до нього: Ми знайшли Месію, що у перекладі означає: Христос. І привів його до Ісуса». (Іо. 1, 40-42). Як Апостол Андрій привів до Ісуса свого брата Петра, так і Промотор покликань приводить до Христа тих, які відкриті на Божий поклик. Кожен священик повинен заохочувати та підтримувати покликання до

2. Єпархіальний Промотор покликань

Отож, єпископ постійно шукає та пиєкає покликання прикладом свого власного життя і своїм єпископським служінням в єпархії. Інколи трапляється так, що він мусить дослідити слова Господні: «Один сіє, а інший жне» (Іо. 4,37), тобто він не одразу бачитиме плоди своїх молитов і трудів у душпастирстві покликань. Не можна забувати, що Господь, Ісус Христос, ніколи не залишає свою Церкву (пор. Мт. 28,20) і дає про її духовні покликання. Кожен покликання є в першу чергу благодать Божя, а не діло розуму і рук людських, за словами Христа: «Не ви мене вибрали, а я вибрав вас» (Іо. 15,16).

Інститутів богослов'я цього життя та мирян.

personal decision or a human concern, but as Christ said: “It was not you who chose me, but I who chose you” (Jn. 15: 16).

2. Role of the Eparchial Vocation Director in promoting Vocational Awareness

Andrew, the brother of Simon Peter, was one of the two who heard John and followed Jesus. He first found his own brother Simon and told him, “We have found the Messiah” (which is translated “Anointed”). Then he brought him to Jesus. (Jn. 1: 40-42).

As the Apostle Andrew brought his brother Peter to Jesus, so the Vocation Director brings to Christ those who are open to hear the Divine calling. Every priest should encourage and support vocations to the priesthood and the religious life.

In the Church there are various types of vocations and various means by which the Holy Spirit calls people to serve in the Church. The eparchial bishop appoints a director of vocations. The responsibility of the vocation director is to assist the faithful of the eparchy in promoting religious vocations. His work consists in encouraging individuals who manifest an interest in the priesthood and religious life to seriously reflect on choosing their vocation in life. The vocation director assists them in discerning their vocation through his personal involvement with them.

The Eparchial Vocation Director:

- is chosen from those individuals who have experience in the field of spiritual formation;
- encourages the development of vocation awareness in his eparchy;
- is a member of the eparchial curia;

The Eparchial Vocation Director is responsible:

- to pray for vocations;
- to preach about vocations;
- to organize meetings among the children and youth of church organizations, and especially for altar boys;
- to provide witness in his personal life of the dignity of the clerical state;
- to prepare visual aids, such as signs, booklets, prayer cards, web-site, etc.;
- to employ the resources of the mass media in promoting vocations;
- to ensure that material on the theme of vocations is included in the catechetical programs for children and the youth;
- to keep in close contact with the seminarians, and the seminary staff;
- to cooperate with the eparchial clergy in respect to vocation awareness;
 - to maintain mutual respect, cooperation, and trust among everyone who is involved with vocations;
 - to organize regional meetings with everyone involved in promoting vocations;
 - to coordinate and organize visits of seminarians to

- використовувати засоби масової інформації (платати, буклети, веб-сторінки і т.д.);
- дати про виховання наочних матеріалів духовного стану;
- свідчити особистим життям про підність дружин;
- молодіжних церковних спільнот, зокрема вітаних організовувати зустрічі дитячих та
- проповідувати про покликання;
- покликання;
- дати про поширення практики молитов за молитися за покликання;
- Єпархіяльний Промотор покликання з обов'язани:
- належить до єпархіяльної курії;
- свої епархії;
- сприяє розвитку духовних покликань у довід праці в духовному вихованні;
- призначається з-поміж осіб, які мають Єпархіяльний Промотор покликання:
- ним.
- у різних середовищах, у яких Святий Дух кличе до духовного служіння. Єпархіяльний Епископ призначає Промотора покликання. Завданням Промотора покликання є служити вірним епархії в душпастирстві покликання. Метою його служіння є заохочувати осіб, які проявляють особливе зацікавлення в священичій чи богословській діяльності до глибших роздумів над вибором їхнього життявого стану. Єпархіяльний Промотор покликання допомагає їм у розізнанні покликання через особисте спілкування з священночоловіками та богословською спільнотою.

- для плеканья в семинаріях;
 - дати про включення теми покаяния до катехитичних програм для дітей та молоді;
 - підтримувати контакт із семінаристами та провідом семінарії;
 - співпрацювати з єпархіальним духовенством у плеканні покаяння та плекати взаємну пошану, співпрацю та довіру між усіма особами, які мають відношення до духовних покаянь;
 - організувати регіональні зустрічі промоторів покаяння до священичого та богословського життя;
 - координувати та організовувати відвідини парафій з участю семінаристів за згодою ректора семінарії;
 - заохочувати семінаристів ділитися досвідом свого покаяння;
 - пропонувати ректорові семінарії план заходів для семінарста на час вакацій;
 - звітувати перед єпархіальним єпископом про свою діяльність;
 - опікуватися кандидатами до свящєства після закінчення ним навчання в семінарії аж до отримання діяконських свящєнь;
 - вести базу даних кандидатів до семінарії, семінаристів та випускників семінарії.
- Для живого і постійного розвитку душпастирства покаяння, Промотор повинен заохочувати співбратів у свящєстві звертати увагу на осіб, які проявляють бажання іти слідом за Христом у свящєництві.

parishes, with the consent of the Rector of the seminary;

- to encourage the seminarians to share the experience of their vocation with others;
- to propose a plan of vocation activities for seminarians to the Rector of the seminary;
- to present a report to the eparchial bishop recounting his activities;
- to keep in contact with candidates of the priesthood after they have finished their studies in the seminary until they have been ordained to the diaconate;
- to maintain a data base on the candidates to the seminary, the seminarians, and the seminary graduates;

For the continuing development of vocations to the priesthood, the director of vocations should continually encourage his fellow priests to turn their attention to those individuals who manifest a desire to follow Christ in the priestly and religious life.

3. Role of the Parish Priest in regard to Vocational Awareness

The parish priest as an intimate disciple of Christ and as pastor he plays a fundamental role in respect to vocational awareness through his preaching and example. The fathers of the Second Vatican Council teach us: “All priests especially are to manifest an apostolic zeal in fostering vocations and are to

attract the interest of youths to the priesthood by their own life lived in a humble and industrious manner and in a happy spirit as well as by mutual priestly charity and fraternal sharing of labor.”²

Vocations to the priesthood are inspired by the example of the pastor’s life

Every pastor and member of the clergy is called to be a living icon of Christ the Good Pastor: “I am the good shepherd. A good shepherd lays down his life for the sheep.” (Jn. 10: 11). Following the example of our Divine Savior, each member of the clergy assumes the “form of a slave” (Phil. 2: 7) and “become all things to all,” (I Cor. 9: 22) in order to give his life as a ransom for many. (see: Mk. 10: 45). So emphatic is Christ’s call to the consecrated life! Joyously embracing all

² See: Decree on Priestly Formation, Optatam totius. Vatican II, October 28, 1965. Paulist Press: Minneapolis, 1986, 2.

3. Роль парафіяльного священика у формуванні покликань

Священослужитель як близький учень Христа, а насамперед падох, відіграє особливий ролі у формуванні покликань через добре слово і приклад свого життя. Як навчають Отці II-го Ватиканського Собору: “Усі священники нехай щонайбільше виявляють апостольську ревність у плеканні покликань та нехай своїм власним смирним, трудящим і радісним життям та взаємною священною любов’ю і братньою співпрацею потягають молоді душі до священства”².

Душпастирство духовних покликань через життєвий приклад пароха

Кожен падох і священослужитель покликаний бути живою іконою Христа Доробото Пастиря: “Я – Пастир добрий! Пастир добрий кладе Своєю душою за овець” (Йо. 10,11). За прикладом Божественного Спасителя кожен священослужитель приймає “вид слуги” (Фил. 2,7) і “стає всім для всіх” (I Кор. 9,22), щоб

² Див. Декрет про священничий вишкіл “Optatam totius” (Бажане встї), 28 жовтня 1965// Документи Другого Ватиканського Собору. – Львів: Свічано, 1996 - п. 2.

життя своє віддати як викуп за багатьох (пор. Мк. 10,45). Таким сильним є поклик Христа до освяченого життя і служіння! Радю приймаючи всі труднощі свого служіння, священник готує серця для зєрна Божого покликання в душах дітей Божих. Своєю любовю, радістю, миром, терпеливістю, доброзичливістю, великодушністю, вірністю, ладністю та стриманістю (пор. Гал. 5,22-23) священник подає правдивий, ширий і привабливий образ священничого життя.

Плекання духовних покликань на парафії

Парафіальна спільнота є місцем зустрічі дітей та молоді з Христовим священником та місцем живої віри, яке сприяє новим покликанням. Саме тут парох сповняє своє священство, пророче і царське служіння, через яке він може і повинен сприяти духовним покликанням.

Священче служіння:

- Священник плекає покликання через своє особистою молитвою, а також спільною молитвою зі своїми парафіанами;
- залучаючи дітей і юнаків до активної участі у церковних богослужіннях;
- через таїнство сповіді і духовний провід.

Пророче

Служіння:

- ретельно підготованою проповіддю та поясненням Святого Письма;
- духовними та катехитичними науками
- регулярними зустрічами з молоддю
- візитаціями в сім'ї своєї парафії;
- організуванням прощ, святих місій та літніх таборів;

the difficulties of consecrated service, the priest prepares the ground for the seed of new vocations in the souls of the children of God. By means of his love, joy, peace, patience, kindness, generosity, faithfulness, gentleness, and self-control, (see Gal. 5: 22-23) the priest displays a sincere and attractive image of the priest's life in the community.

Promoting Vocation Awareness in the Parish

The children and youth first encounter Christ's priest in the parish community, a community of living faith, which inspires vocations to the religious life. It is in the parish where the priest fulfills his priestly, prophetic, and royal ministry, by which he can and should inspire new vocations to the priesthood and religious life.

The parish priest promotes vocational awareness through his **priestly ministry** by:

- personal prayer and communal prayer with his parishioners;
- engaging children and youth to actively participate in the liturgical services;
- the sacrament of confession and through spiritual direction;

The priest inspires vocational awareness through his **prophetic ministry** by:

- diligent preparation of sermons and explanation of Sacred Scripture;
- spiritual talks and catechetical lessons;
- frequent encounters with the youth;

- visitation of families, and various members of the parish;
- organization of pilgrimages, visiting holy places, and summer youth camps;
- visits to seminarians, young priests, monks and nuns, and other young people.

The priest promotes vocational awareness through his **royal ministry** by:

- promoting charitable ministry to one's neighbors, doing good works, providing personal assistance to those in need, support for the elderly, to orphans, and individuals with various personal problems;
- promoting and working for social justice;
- being honest, conscientious, and courteous in the administration of the parish;
- encouraging people to cooperate in the various activities of parish life.

Священник плекає поклонання через своє **царське служіння**:

- плеканням діяльної любові до ближнього, благодіяльністю, допомогою немічним, ділоким, людям похилого віку, сиротам та людям з особливими життєвими потребами;
- впровадженням і захистом соціальної справедливості;
- чесним, розважливим і поміркованим управлінням парафією;
- вмінням залучати людей до співпраці у різних сферах парафії та його життя.

- зустрічами зі семінаристами, молодими священниками, монахами і монахинями та з іншими молодими людьми.

4. Роль родини у формуванні покликань

Бог – Творець усього, є також Творцем родини. За словами св. апостола Павла, сімейна спільнота є водночас домашньою Церквою (пор. 1 Кор. 16,19). Цю спільноту Господь Бог обдаровує дітьми, в яких вкладає різні життєві покликання. Серед них особливим є покликання до святих і богопосвяченого життя. Плекання цього покликання починається вдома, у християнській родині.³

Християнська родина, міцна в любові та молитві до Бога, є родючим ґрунтом для зростання покликань до святих і богопосвяченого життя, де діти вперше вчаться пізнавати і любити Бога, слухати Його слів та відповідати на Його поклик. Притча про сівача (Мт. 13, 1-23) допомагає нам зрозуміти потребу доброго “ґрунту” у зростанні та формуванні покликання.

- Для зростання покликань у родині важливо, щоб батьки:
- були іконою Божої любові для своїх дітей;
- навчали дітей спільної молитви вдома;

³ Див. Напрямки підготовки кандидатів до святих і в Україні в Українській Греко-Католицькій Церкві, Київ 2009, п. 16; Пор. ККСЦ, кан. 329, § 1, п. 1.

4. Role of the Family in promoting Vocation Awareness

God – Creator of all -- also created the family. St. Paul the apostle reminds us that the family community is also a family Church (see: I Cor. 16: 19). Through this community God brings children into the world with various vocations. Among these vocations is the calling to the priesthood and religious life. The beginning of a vocation to the priesthood or the religious life first begins at home in the Christian family.³

When the Christian family is fervent in the love of God and prayer, then it is a fertile ground for vocations to the priesthood and religious life where the children first learn to know and love God, to hear His word and respond to His call. The parable of the sower (Mt. 13: 1-23) helps us understand the importance of good “ground” for the growth and formation of religious vocations.

For the growth of religious vocations in the family it is important for the parents to:

- be icons of God’s love for their children;
- teach their children to pray together as a family at home;

³ See: Directives for the Preparation of Candidates to the Priesthood in the Ukrainian Greek-Catholic Church, Kiev, 2009, 16; CCEC can. 329, § 1, 1.

- take an active role in liturgical and parish life;
 - receive the sacraments often;
 - be examples of Christian piety;
 - know the truths of the Christian faith and teach them to their children;
 - teach their children to be caring and generous, and always to trust in God's grace;
 - speak to their children about service in the Church in a constructive manner.

5. Role of the Christian Community – Schools, Brotherhoods, and Organizations in promoting Vocation Awareness

The human person, by nature is a social being. Through God's providence, the individual achieves self-realization through participation in various social communities. In addition to the Christian family and parish community, other such communities are Christian schools, parish brotherhoods, and other organizations.

The Christian school and various Parish Organizations promote vocational awareness by:

Людина за природою є суспільною істотою. За Божим Провидінням вона розпочинає свій життєвий шлях, проходить і завершує його у різних людських спільнотах. Крім християнської родини і парафії, такими спільнотами є: християнська школа, прицерковні товариства та організації. Кожна з них

5. Роль християнських спільнот, шкіл, товариств та організації у формуванні покликань

- разом з дітьми брали активну участь у літургійному та парафіяльному житті;
- часто приступали до Святих Таїнств;
- давали приклад побожного життя
- пізнавали правди християнської віри та навчали своїх дітей;
- вчили своїх дітей бути щедрими, жертвенними та готовими покластись на Божу благодать;
- позитивно говорили дітям про велич служіння у Церкві.

У сучасному світі Церква потребує для спасіння народу релігійних і святих священослужителів і богословів, які в даній ситуації зуміють працювати, як Апостол: в годині холоду, вдоволеним не будуть, готувати їжу жити тим, що Бог з дня на день дає, хоча б це був шматок хліба; кмітливо з місця на місце, не мати не раз і даху над головою; жити тише для одної цілі, щоб люди до Бога на звертали.

Згідно слів Блаженнішого Патріарха Святослава 4 Слово Слуги Божого Митрополита Андрія до питомців, Пастирський лист 1901.

6. Закінчення

по-своєму впливає на формування покаяння. Християнська школа, прицерковні товариства та організації:

- виховують дітей і молоді у християнських цінностях
- дають можливість пізнати священство та богослов'я життя як одну з неперемінних цінностей у змінному світі;
- відкривають багатство духовного покаяння в особі духівника;
- пропонують майбутнім кандидатам до священства та богослов'я життя досвід перебування у спільноті;
- заохочують та підтримують покаянних у їхньому виборі.

- instilling Christian values in the children and youth;
- helping children understand how a vocation to the priesthood or religious life can have permanent significance in a changing world;
- manifesting the value of a religious vocation in the personal lives of religious;
- inspiring and supporting the choice of religious vocations among the youth.

6. Conclusion

In our contemporary culture, the Church needs zealous and holy clergy and religious;

“ ... such individuals are needed who are able to respond like the apostles did at any given moment: who in hunger and privation, satisfied with whatever is available, are ready to work for years, living from day to day in whatever circumstances God grants, even though they may have no more than a crust of bread to eat, traveling from place to place, without having a roof over their heads, simply having one purpose in life: that people may return to God.”⁴

According to the words of Patriarch Sviatoslav in his Pastoral Letter, *“The Vibrant Parish – a Place of Encounter with the Living Christ”*: *“...who will implement these important and much needed initiatives? ... the answer to this question is*

⁴ Sermon of Metropolitan Andrew to Seminarians, Pastoral Letter 1901.

*simple: each and every one of us is responsible for the renewal of our parish communities.*⁵

Also, all of us in the Christ's Church are called to search, cultivate, and form vocations to the priesthood and religious life. We all are co-responsible so, we will never be short of workers in the Lord's Vineyard.

5 Pastoral Letter of His Beatitude Sviatoslav to the Clergy, Religious and All the Faithful of the Ukrainian Catholic Church "The Vibrant Parish – a place to encounter the living Christ", Patriarchal Curia of the Ukrainian Greek-Catholic Church, "Drukarski Kunshty": Kyiv, 2012.

з Пастирського Листа "Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом" можемо запитати себе, "...хто має здійснити ці важливі і потрібні заваданья... відповіди на ці запитання простя: за оживлення парфії несе відповідальність кожен з нас";⁵

Також кожному з нас у Христовій Церкві слід шукати, плекати, виховувати покликання до святичення та богопосвяченого стану. Ми усі є співвідповідальні за те, щоб ніколи не забракло робітників на ниві Христовій.

5 Пастирський Лист Блаженнішого Святослава до духовенства, парафія – місце зустрічі з живим Христом", видання Патріаршої Курії Української Греко-Католицької Церкви, Київ, 2012, Видавництво "Друкарські куншти":